

**UCHWAŁA NR L/582/2022
RADY MIEJSKIEJ W TOSZKU**

z dnia 22 grudnia 2022 r.

**w sprawie zaskarżenia do sądu administracyjnego rozstrzygnięcia nadzorczego nr NPII.4131.1.914.2022
Wojewody Śląskiego z dnia 2 grudnia 2022 r.**

Działając na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.) w związku z art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.), na wniosek Burmistrza Toszka

**Rada Miejska w Toszku
uchwala, co następuje:**

§ 1. Zaskarża się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach rozstrzygnięcie nadzorcze nr NPII.4131.1.914.2022 Wojewody Śląskiego z dnia 2 grudnia 2022 r. w sprawie stwierdzenia nieważności w części Uchwały Nr XLVIII/566/2022 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 26 października 2022 r. w sprawie przyjęcia „Programu współpracy Gminy Toszek w roku 2023 z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie” w części określonej w § 9 ust. 4 załącznika do Uchwały nr XLVIII/566/2022 w zakresie sformułowania: „w szczególności” oraz w § 11 ust. 2 załącznika do Uchwały nr XLVIII/566/2022.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Toszka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Toszku

Tadeusz Kobiernik

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Toszku, działając na podstawie art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1327 z późn. zm., dalej jako: „ustawa”), podjęła w dniu 26 października 2022 r. Uchwałę Nr XLVIII/566/2022 w sprawie przyjęcia „Programu współpracy Gminy Toszek w roku 2023 z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie”.

W wykonaniu dyspozycji art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm., dalej: „u.s.g”) rzeczona uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 2 listopada 2022 r. Rozstrzygnięciem nadzorczym nr NPII.4131.1.914.2022 z dnia 2 grudnia 2022 r. Wojewoda Śląski stwierdził nieważność Uchwały Nr XLVIII/566/2022 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 26 października 2022 r. w sprawie przyjęcia „Programu współpracy Gminy Toszek w roku 2023 z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie”, w części określonej w:

- 1) § 9 ust. 4 w zakresie sformułowania: „w szczególności” załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 5a ust. 4 pkt 9 ustawy,
- 2) § 11 ust. 2 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 5a ust. 4 pkt 11 w związku z art. 15 ust. 2a ustawy.

W ocenie organu nadzoru użycie w § 9 ust. 4 Programu współpracy Gminy Toszek w roku 2023 z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, stanowiącego załącznik do przedmiotowej uchwały (zwanej dalej: "Programem"), sformułowania "w szczególności" powoduje, że katalog informacji stanowiących mierniki efektywności Programu mają charakter wyliczenia otwartego, przez co przyznane zostało organowi wykonawczemu nieograniczone prawo wskazywania informacji, które będą brane pod uwagę przy dokonywaniu oceny efektywności Programu.

Drugi podniesiony w rozstrzygnięciu nadzorczym zarzut dotyczy uregulowania w Programie kwestii związanej z wynagrodzeniem członków komisji konkursowych (tj. opiniujących oferty złożone w otwartych konkursach ofert) jako czynności wykraczającej poza "tryb powoływania i zasady działania komisji". Zdaniem Wojewody Śląskiego rada gminy nie ma kompetencji do wprowadzenia w Programie regulacji dotyczącej określenia zasad, na jakich poszczególni członkowie komisji będą uczestniczyć w jej pracach, gdyż tak należy interpretować znaczenie przepisu decydującego o przysługiwaniu bądź nieprzysługiwaniu członkom komisji wynagrodzenia za udział w jej pracach.

Rada Miejska w Toszku nie podziela zarzutów i argumentacji podniesionych przez Wojewodę Śląskiego w wydanym akcie nadzoru i z tych względów wnosi o jego uchylenie w części.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu rada stoi na stanowisku, iż podejmując przedmiotową uchwałę wyznacza jedynie ogólny kierunek i zasady działań organu wykonawczego w tej dziedzinie pozostawiając

mu pewną swobodę w podejmowaniu działań w tej materii. Program stanowi bowiem plan działania i wytyczne dla organu wykonawczego, który na jego podstawie prowadzi działalność w sferze szeroko rozumianych zadań publicznych.

Warto zaznaczyć, że Gmina Toszek w roku 2016 zaskarżyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach rozstrzygnięcie nadzorcze nr NPII.4131.1.606.2015 Wojewody Śląskiego z dnia 8 stycznia 2016 r. w przedmiocie stwierdzenia nieważności Uchwały Nr XVI/89/2015 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie przyjęcia Programu współpracy Gminy Toszek w roku 2016 z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie - w części określonej w § 10 ust. 3-6 załącznika do uchwały (sygn. akt IV SA/Gl 264/16), a dotyczącej także trybu powoływania i zasad działania komisji konkursowych. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach podzielił wówczas stanowisko Wojewody Śląskiego, w efekcie czego skarga Gminy Toszek została oddalona. Następnie Gmina Toszek złożyła skargę kasacyjną od w/w wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który uchylił zaskarżony wyrok i zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego (sygn. akt. I OSK 2687/16). W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 października 2017 r. skład orzekający wyraził pogląd, zgodnie z którym uchwała w sprawie przyjęcia programu współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie jest aktem o charakterze planistycznym, programowym, wyznaczającym pewne kierunki i cele działania. Sąd zauważył przy tym, że ramy takiego programu współpracy określa ściśle ustawa, która w sposób enumeratywny wymienia jego elementy obligatoryjne, które muszą być zawarte w uchwale regulującej tę kwestię. Dopuszcza przy tym możliwość rozszerzenia katalogu form współpracy, poprzez użycie zwrotu "w szczególności". Skoro rozszerzenie katalogu form współpracy jest możliwe poprzez zastosowanie w/w sformułowania, to *per analogiam* należy uznać, iż jego zastosowanie jest możliwe również w odniesieniu do proponowanych mierników efektywności oceny realizacji Programu. Program stanowi bowiem plan działania i wytyczne dla organu wykonawczego, który na jego podstawie prowadzi działalność w sferze zadań publicznych, o której mowa w art. 4 ustawy, we współpracy z organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy.

Odnosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, swoboda organu wykonawczego w tym zakresie ograniczona jest przepisami prawa, a sposób oceny realizacji Programu jest weryfikowany przez organ stanowiący, bowiem zgodnie z dyspozycją art 5 ust. 3 ustawy organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, nie później niż do dnia 31 maja każdego roku, jest obowiązany przedłożyć organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego oraz opublikować w Biuletynie Informacji Publicznej sprawozdanie z realizacji programu współpracy za rok poprzedni. Jednocześnie żaden przepis nie wskazuje elementów, jakie powinno zawierać przedmiotowe sprawozdanie, które jest podstawą dokonania sposobu oceny realizacji Programu w oparciu o postanowienia § 9 tego dokumentu.

Art. 5a ust. 4 ustawy odzwierciedla minimalną treść Programu. W przepisie tym ujęto elementy, które powinny się znaleźć w Programie, nie pozbawiając przy tym organu stanowiącego jednostki

samorządu terytorialnego możliwości poszerzenia tego zakresu, na co wskazuje posłużenie się przez ustawodawcę określeniem "w szczególności".

Zgodnie z art. 5a ust. 4 pkt 9 ustawy roczny program współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy zawiera sposób oceny realizacji programu. Zgodnie z dyspozycją ustawową w § 9 Programu ustalono, według jakich kryteriów owa ocena ma być dokonana. W istocie brak wskazania mierników (wskaźników) oceny, które byłyby brane pod uwagę przez organ oceniający w sposób istotny naruszałby prawo, jednak w przedmiotowej sprawie w § 9 ust. 4 Programu określono, iż miernikami oceny realizacji programu będą *w szczególności* wartości wskazane punktach poniżej (11 punktów). Sformułowanie „w szczególności” zostało użyte celowo, bowiem na etapie tworzenia rocznego Programu współpracy organ administracji publicznej – czy to organ wykonawczy, czy stanowiący, nie jest w stanie z góry określić (wskazać/przewidzieć) wszystkich możliwych do wystąpienia sytuacji, a tym samym określić wszystkich możliwych mierników efektywności działania i realizacji zadań publicznych w katalogu zamkniętym, bowiem mierniki efektywności i oceny powinny być dostosowane adekwatnie do zaistniałych sytuacji, których nie można przewidzieć - dla przykładu pandemia koronawirusa, która w znaczący sposób wpłynęła na funkcjonowanie zarówno organizacji pozarządowych, jak i poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego. W tym szczególnym czasie wprowadzono przepisy specjalne stanowiące swego rodzaju tarczę antykryzysową dla trzeciego sektora pozwalającą na preferencyjne warunki realizowanych zadań publicznych. Przykładowo w § 9 ust. 4 Programu wskazano, iż miernikiem efektywności jest liczba zawartych umów o realizację zadań publicznych z wyszczególnieniem liczby umów, które zawarto w wyniku rozstrzygnięcia otwartych konkursów ofert oraz w wyniku trybu pozakonkursowego. Tymczasem zgodnie z art. 15zzm ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2095 z późn. zm., dalej jako „ustawa covidowa”) umożliwiono zlecanie organizacjom pozarządowym realizację zadań publicznego w celu przeciwdziałania COVID-19 z pominięciem otwartego konkursu ofert, określając, iż sposób jej rozliczania oraz sposób kontroli wykonywania zleconego zadania określa, w drodze zarządzenia lub uchwały, organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, mając na względzie zapewnienie jawności postępowania o udzielenie dotacji i jej rozliczenia. Zdaniem organu stanowiącego liczba zawartych w takim trybie umów jest kolejnym miernikiem efektywności, którego na etapie tworzenia Programu nie da się przewidzieć (przykładowo brak możliwości przewidzenia zarówno samej pandemii, jak i liczby ofert złożonych w w/w trybie lub konieczności realizacji na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego zadania publicznego w nowej – nie wskazanej w ustawie – sferze pożytku publicznego i formie). Innym miernikiem oceny realizacji Programu są informacje dotyczące liczby organizacji, które nie złożyły w terminie ustawowym sprawozdań końcowych z realizacji zleconych do realizacji zadań publicznych. Art. 15zzl ustawy covidowej wprowadził możliwość przedłużenia terminu na złożenie sprawozdania z wykonania zleconego zadania publicznego oraz rozliczenia udzielonej dotacji. Tym samym nowym

miernikiem w odniesieniu do w/w przypadku będzie liczba organizacji, które skorzystały z możliwości przedłużenia terminu.

Innymi miernikami efektywności realizacji Programu jest informacja o faktycznie zrealizowanych zadaniach oraz osiągniętych rezultatach, a także informacja o sumie środków niewykorzystanych przez organizacje - art. 15zzl ustawy covidowej stanowi, iż niewykonanie planu działań lub nieosiągnięcie rezultatów założonych w umowie, na podstawie której zlecono realizację zadania publicznego, nie może skutkować uznaniem dotacji na realizację zadania publicznego w tej części za wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem, pobraną nienależnie lub w nadmiernej wysokości i podlegającą zwrotowi. Wysokość środków podlegających zwrotowi stanowi miernik efektywności Programu, a zatem wysokość środków, która powinna zostać zwrócona do budżetu danej jednostki samorządu terytorialnego, ale ze względu na przepisy szczególne nie została zwrócona, stanowi swego rodzaju „szczególny miernik oceny realizacji Programu”, którego nie dałoby się przewidzieć na etapie jego tworzenia. Inaczej zatem wyglądał pomiar efektywności zadań przed pandemią, a inaczej w jej trakcie, tym bardziej, iż zadania publiczne realizowane są zgodnie z założeniami samych organizacji przedstawionych w złożonych przez nie ofertach w długich (rocznych) okresach czasu.

Szczególną uwagę należy zwrócić na miernik oceny realizacji Programu wskazany § 9 ust. 4 pkt 11 – informacja o realizowanych formach współpracy o charakterze niefinansowym gminy z organizacjami pozarządowymi. W Programie wskazano, że informacja o liczbie realizowanych projektów partnerskich czy liczbie przeprowadzonych konsultacji społecznych stanowi źródło informacji o efektywności Programu. Skoro dopuszcza się możliwość sformułowania „w szczególności” przy określaniu niefinansowych form współpracy (co zostało opisane powyżej w wyroku NSA z dnia 12 października 2017, sygn. akt. I OSK 2687/16), to analogicznie informacja o liczbie wykorzystanych form współpracy winna mieć charakter otwarty.

Nadto podkreślenia wymaga fakt, iż – jak wskazano w § 3 Programu - jest on realizowany w oparciu o podstawowe zasady współpracy, tj. zasady: pomocniczości, suwerenności partnerstwa, efektywności, jawności, uczciwej konkurencji. Zasada efektywności stanowi, iż gmina przy zlecaniu organizacjom do realizacji zadań publicznych, dokonuje wyboru najefektywniejszego sposobu wykorzystania środków publicznych, przestrzegając zasad uczciwej konkurencji oraz wymogów określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1634 z późn. zm.), a organizacja wykonuje zlecone zadanie zgodnie z przedstawionymi w ofercie założeniami.

Analizując zasadność drugiego podniesionego w rozstrzygnięciu nadzorczym zarzutu, należy wskazać, iż zgodnie z ustawą rada gminy została uprawniona do określenia zasad i trybu powoływania komisji konkursowych. Pod pojęciem „zasad” należy rozumieć: procedurę, tryb powoływania oraz pracy, jakie są stosowane przy wykonywaniu zadań przez komisję.

Według słownika języka polskiego (Nowy słownik języka polskiego - Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002 r., s. 1243 i 1050) „zasada” to „reguła, norma postępowania, prawo podstawowe”. Natomiast „tryb” to „ustalony porządek, zwyczaj załatwiania określonych spraw, metoda postępowania,

sposób, system". W zakresie upoważnienia ustawowego, określonego w art. 5a ust. 4 pkt 11 ustawy mieści się zatem określenie podstawowych zasad związanych z powoływaniem, pracą i działaniem komisji konkursowych. Fakt, czy członkowie komisji konkursowych otrzymają wynagrodzenie, czy też nie stanowi istotną, chociażby dla osób wskazanych przez organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, informację. Tym bardziej, iż ustawodawca wskazał, że komisja konkursowa może korzystać z pomocy osób posiadających specjalistyczną wiedzę z dziedziny obejmującej zakres zadań publicznych, których konkurs dotyczy. Zgodnie z dyspozycją ustawową w samym Programie powinna być wskazana wysokość środków planowanych na jego realizację. W przypadku stworzenia możliwości wypłacania wynagrodzenia oraz/lub zwrotu kosztów podróży członkom komisji konkursowych organ powinien wskazać kwotę przewidzianą na ten cel w Programie.

Jednocześnie należy zaznaczyć, iż zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 15 ustawy organ administracji publicznej ogłaszający otwarty konkurs ofert (w tym przypadku burmistrz) powołuje komisję konkursową w celu opiniowania złożonych ofert, w skład której wchodzi:

- 1) przedstawiciele organu wykonawczego danej jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) osoby wskazane przez organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, z wyłączeniem osób wskazanych przez organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3, biorące udział w konkursie – w tym celu każdorazowo w przypadku ogłoszenia otwartego konkursu ofert organ wykonawczy ogłasza (w formie odrębnego zarządzenia) możliwość zgłaszania się kandydatów do udziału w pracach komisji (określając termin na zgłoszenie kandydatury).

Dodatkowo Komisja konkursowa może korzystać z pomocy osób posiadających specjalistyczną wiedzę z dziedziny obejmującej zakres zadań publicznych, których konkurs dotyczy, a osoby te mogą w szczególności (ustawa zawiera katalog otwarty) uczestniczyć w pracach komisji z głosem doradczym, czy też wydawać opinie.

Skład komisji konkursowej każdorazowo ustalany jest indywidualnie po upływie terminu na zgłaszanie się kandydatów do udziału w jej pracach, a regulamin pracy danej komisji stanowi załącznik do zarządzenia organu wykonawczego. Zdaniem rady określenie kwestii wypłacania lub niewypłacania wynagrodzenia za prace w komisji powinno zostać określone w Programie. Uregulowanie przedmiotowej kwestii dopiero w regulaminie danej komisji konkursowej (do dokonaniu wszystkich w/w czynności) mogłoby zaburzyć jej pracę i wpłynąć przykładowo na rezygnację jej członków, którzy zgłosili się do prac w przekonaniu, iż otrzymają z tytułu wykonywanych czynności wynagrodzenie.

Mając na uwadze wskazaną powyżej argumentację, Rada Miejska w Toszku nie podziela stanowiska Wojewody Śląskiego wskazanego w zaskarżanym rozstrzygnięciu nadzorczym, wobec czego wnosi o jego uchylenie w części.

Zgodnie z art. 98 u.s.g. jedynym sposobem weryfikacji legalności rozstrzygnięcia nadzorczego jest złożenie przez jednostkę samorządu terytorialnego skargi do sądu administracyjnego.

Stosownie do art. 98 ust. 3 u.s.g. do złożenia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze uprawniona jest gmina lub związek międzygminny, których interes prawny,

uprawnienie albo kompetencja zostały naruszone. W orzecznictwie sądów administracyjnych w zakresie stosowania tego przepisu obecne są dwa odmienne poglądy na temat tego, kto w tej sprawie ma czynną zdolność sądową. Z jednej strony wskazuje się, że skargową zdolność sądową ma w takiej sytuacji gmina, która przed sądem jest reprezentowana przez organ wykonawczy, tj. odpowiednio wójta/burmistrza/prezydenta (*vide*: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 20 lutego 2018 r., sygn. akt II SA/Bk 872/17; postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 20 czerwca 2014 r., sygn. akt. III SA/Wr 148/14) . Z drugiej natomiast strony istnieje pogląd, wedle którego skargę w imieniu gminy może wnieść również rada gminy (*vide*: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 4 grudnia 2009 r., sygn. akt. I Sa/Op 445/09; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 maja 2016 r. sygn. akt. II SA/Wa 482/16). Spór ten oznacza, że skarga gminy na rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody może okazać się nieskuteczna już na etapie badania zdolności sądowej podmiotu, który ją wniósł.

Organ stanowiący z ostrożności procesowej przychylił się do stanowiska pierwszego, zgodnie z którym w przypadku rozstrzygnięcia nadzorczego dotyczącego uchwały skargę wnosi - w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego - podmiot upoważniony do reprezentowania jednostki samorządu terytorialnego na zewnątrz, tj. organ wykonawczy tej jednostki (w tym przypadku Burmistrz Toszka). Pogląd ten podziela także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, który w postanowieniu z dnia 17 maja 2016 r. (sygn. akt. I SA/Gl 342/16), stwierdził, iż „legitymację do złożenia skargi do sądu administracyjnego przyznaje wyłącznie gminie lub związkowi międzygminnemu, których interes prawny, uprawnienie lub kompetencja zostały naruszone. Nie można z faktu działania gminy za pomocą organu stanowiącego i wykonawczego wyprowadzać tezy o przyznaniu tym samym zdolności sądowej w postępowaniu sądowym osobno każdemu z organów samorządu terytorialnego, a nie samym gminom (...) prawo złożenia skargi służy gminie i wprowadza wymóg formalny jej wniesienia - uchwałę rady wyrażającą wolę zaskarżenia aktu nadzoru. Ponieważ zaś organem wykonawczym gminy jest wójt, uchwałę taką powinien on wykonać. Wójt jest organem wykonawczym gminy (powołanym także do wykonania uchwały o zaskarżeniu aktu nadzoru) oraz ustawowym reprezentantem gminy, a rada nie posiada kompetencji do reprezentowania gminy.

Mając powyższe na względzie, wykonanie uchwały w sprawie zaskarżenia rozstrzygnięcia nadzorczego powierza się organowi wykonawczemu (burmistrzowi) i obejmuje ono umocowanie do dokonania wszelkich czynności związanych z wniesieniem skargi. Niewątpliwie zaliczyć do nich należy także ustanowienie pełnomocnika procesowego.

Reasumując, w ocenie Rady Miejskiej w Toszku Uchwała Nr XLVIII/566/2022 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 26 października 2022 r. w sprawie przyjęcia „Programu współpracy Gminy Toszek w roku 2023 z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie” jest zgodna z przepisami ustawy, tym samym zachodzi konieczność zaskarżenia (w części) przedmiotowego rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Śląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

Mając na uwadze powyższe, podjęcie niniejszej uchwały jest w pełni uzasadnione.